

Ziua biruinței

(Victory Day)

William Branham
21 aprilie 1963
Sierra Vista, Arizona, SUA

În Biserica de la început creștinii se adunau în case și frângeau pâinea cu curăție de inimă. Aceasta dorim s-o facem și noi astăzi când suntem adunați aici în curăție de inimă și având un singur gând. Noi dorim să ajungem la o singură țintă: să vedem planul lui Dumnezeu împlinit în viața noastră aici, pe pământ. Poate cu mii de ani în urmă, Dumnezeu în înțelepciunea Lui nemărginită, a știut că astăzi noi aveam să ne adunăm în acest loc din pustie.

Noi ne-am întâlnit cu prieteni care au venit din Tucson. Mașina familiei Stricker s-a stricat pe drum. Noi am făcut tot ce am putut ca să-i aducem cu noi. Ei vor ajunge mai târziu după ce mașina lor va fi reparată.

Eu sunt bucuros să fiu în acest loc. Fratele Isaacson este aici. Noi nu ne cunoaștem foarte bine unul pe celălalt, dar suntem frați în Hristos și noi am mai avut părtășie împreună. Prima dată ne-am întâlnit în Phoenix. Dacă soția lui ar fi aici, eu n-aș recunoaște-o. Vedeți deci cât de bine ne cunoaștem. Când am intrat, la ușă m-a întâmpinat fratele de culoare și mi-a spus un „Bun venit!” atât de călduros. Eu mă bucur să fiu aici în această dimineață.

Gândiți-vă la aceasta, eu am avut privilegiul să vorbesc în locuri unde erau adunați mii și mii de oameni. Totuși trebuie să vă spun că pentru mine, amintirea unei adunări ca aceasta este una deosebită. Se pare că Dumnezeu este mai aproape și face mai multe dacă noi suntem adunați cu o turmă mică; se pare că suntem mai

apropiați în aceste mici adunări. Este scris: „*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*”.

Ieri seară, aproape de miezul nopții, eram adunați într-un loc unde erau un bărbat, o femeie și fiica lor. Fata de acolo era aproape să-și piardă mințile. Acolo au fost spuse lucruri care nu se pot aminti, dar lumina a venit în cameră și Îngerul Domnului s-a coborât acolo unde eram adunați noi, arătând că Dumnezeu Își ține Cuvântul dat. Acolo era și un bărbat tânăr dintr-o familie foarte cunoscută care era bolnav de oreion. Și dacă un bărbat se îmbolnăvește de oreion voi știți ce se întâmplă. Timp de două săptămâni a avut febră mare și medicii au făcut tot ceea ce a fost posibil; i-au dat penicilină, injecții, dar se părea că nu au niciun efect. Dar apoi, o singură clipă în prezența lui Dumnezeu și totul a trecut, s-a ridicat în picioare și a fost vindecat. Aceasta arată că Persoana principală este Hristos și noi suntem adunați în jurul Lui aici în această sâmbătă ca să-I slujim.

Eu am așteptat și mi-am dorit să mă întâlnesc cu acești frați și cu voi. Am primit zeciuielele voastre pe care mi le-a trimis fratele. Oh, eu prețuiesc foarte mult astfel de mărgăritare. Eu știu că într-o zi voi răspunde pentru ceea ce am făcut cu această zeciuială. Eu prețuiesc foarte mult aceasta și vreau să vă mulțumesc pentru credințioșia pe care o aveți voi, cei care dați zeciuiala. Chiar dacă sunteți adunați în astfel de case, totuși voi vă dați zeciuiala. Eu vă mulțumesc! Zeciuiala este folosită pentru slujbă și eu sunt răspunzător pentru aceasta și vreau să fiu un bun administrator al Domnului. Într-o bună zi noi vom da socoteală pentru ceea ce am făcut pe pământ.

Aici, departe de civilizație, nu suntem deranjați prea mult de zgomotul traficului. Eu nici nu știu cum s-o spun, dar aș fi dorit să avem o trezire aici și să ținem mai multe adunări. Pentru că astfel nu doar vii aici și întrebi: „Cum îți merge? Dumnezeu să te binecuvânteze!”, după care mergi mai departe. Noi suntem adunați aici, ne dăm mâinile unii altora, și apoi plecăm. Dar eu mă gândesc la ziua când noi ne vom aduna și nu ne vom mai despărți unii de alții. Aici noi suntem împreună câteva clipe, câteva ceasuri. Dar acolo vom fi un milion de ani împreună, vom vorbi unii cu alții, și după aceea timpul nu va fi mai scurt ca înainte, pentru că veșnicia n-are sfârșit.

Aici suntem adunați în felul acesta. Dar dacă vom intra pe poarta slavei în Rai, vom auzi îngerii cântând... Aici suntem încă în luptă și trebuie să biruim lucrurile din lume. Acolo nu va mai fi nicio luptă. Ultima rugăciune va fi încheiată deja. Acolo, nimeni nu va mai trebui mântuit, vindecat, va fi doar o mare slavă. Ce altceva mai măreț ne-ar fi putut făgădui nouă oamenilor, decât că vom fi în acel loc? Noi asta urmărim.

Acum vedem cum trece timpul. Mai întâi sunt copilașii care cresc în poala mamei lor. După aceea vine școala, apoi vine tinerețea și apoi mergem spre sfârșit. Mai ieri, cineva stătea în poala mamei și nu după mult timp iată-l la școală; așa vine timpul tinereții, după care, în final, bătrânețea. Este ca un abur care se ridică puțin și apoi cade la pământ. Așa este cursul vieții. Solomon cred că a spus: înflorește ca o floare și apoi se ofilește. Venim și plecăm, dar noi trebuie să răscumpărăm timpul care ne este acordat aici pe pământ.

Acum haideți să vorbim cu El și să ne plecăm capetele în rugăciune. Fie că este cineva aici care are nevoie de rugăciune, fie că este vorba de boală sau vreun alt necaz, faceți-o de cunoscut lui Dumnezeu în inima voastră și spuneți-I: „Doamne, pentru lucrul acesta și acesta eu mă rog”. Dacă sunt dorințe de rugăciune, îngăduiți-mi și mie s-o știu; vă rog să vă ridicați mâinile. Domnul să vă binecuvânteze din belșug!

Atotputernicule Dumnezeu, Tu, care ai făcut cerurile și pământul prin Cuvântul Tău, noi suntem adunați aici în această dimineață, ca să vorbim despre acest Cuvânt și despre Singurul Mare care este Cuvântul. Îți mulțumim pentru acest mare privilegiu de a putea veni în acest pustiu. În trecut, un rug de foc a atras atenția unui proroc care fugea din prezența lui Dumnezeu, dar el a fost însărcinat din nou și trimis să elibereze poporul lui Dumnezeu care trăia în robie. O, Tu mare Dumnezeu, vino acum, aici, în acest loc din pustiu. Noi știm că Tu nu ești în mari catedrale, ci pretutindeni pe întreg pământul și niciun loc nu este prea mic pentru Tine; indiferent cât de risipiți suntem noi pe tot pământul, Tu ești prezent peste tot. Pentru aceasta Îți mulțumim.

Îți mulțumim pentru fratele nostru și pentru această mică turmă, pentru curajul și credincioșia pe care au dovedit-o ei față de Tine. Noi Te rugăm ca Tu să binecuvântezi viețile lor. Fie ca în inima lor să fie dorința pentru Hristos. Și atât timp cât există o dorință în inimi după Hristos, îngăduie ca undeva să fie mereu un mesager care să aducă mesajul pentru acele suflete flămânde.

Tată ceresc, noi Te rugăm pentru necazurile acestor oameni care și-au ridicat mâinile. Tu le cunoști, Tu știi ce este în inima lor, dacă este boală. Tu l-ai vindecat pe Paul Sharritt acum câteva ore, când era acolo în pat, între viață și moarte, când medicina nu mai putea face absolut nimic. Și totuși o scurtă rugăciune i-a oprit febra pe loc. Tu ești Iehova Dumnezeu. Tu ești la fel de prezent și de real aici în pustie, așa cum ai fost în zilele lui Moise când era în acea pustie. Eu Îți mulțumesc pentru că știu că Tu ascuți rugăciunile. Noi venim smeriți și sinceri pentru că știm că ar fi greșit să Te rugăm pentru niște lucruri pe care doar ni le închipuim. Noi dorim să fim mortal de sinceri încât să știm și să credem că este voia lui Dumnezeu ca să ne-o dăruiască. Noi am primit și avem claritatea în inima noastră. Vindecă pe fiecare bolnav, salvează pe toți cei pierduți și fie ca ceva să fie spus și făcut ca ei să fie ajutați, indiferent unde se află ei. Și aceia care stau în picioare sau oriunde ar fi, fie ca Tu să intri în inima lor și s-o rezolvi o dată pentru totdeauna. Binecuvântează pe fratele care și-a pus casa la dispoziție. Vorbește-ne prin Cuvântul Tău, căci pentru aceasta suntem aici. Noi iubim părtășia unii cu alții, și totuși Tu ești Acela după care tânjim și avem dorința să Te trăim. Dorim să vorbim cu Tine și de aceea suntem adunați aici în acest loc, ca să primim har înaintea Ta. Te rugăm fii Tu acum cu noi, deschide-ne inimile, fii pe tronul inimii noastre și răspunde necazurilor noastre. Noi ne exprimăm dragostea noastră față de Tine. Exprimă-Ți Tu dragostea față de noi toți, în Numele lui Isus. Amin.

Acum, dintre cei ce stau în picioare și doresc să ia loc, aici mai sunt locuri libere; va fi mai bine dacă veți lua loc. Timpul în care noi trăim este deosebit de serios; și mă gândeam ce aș putea spune dacă voi veni în acest loc, ce să vă spun în această oră de rugăciune. Eu L-am rugat pe Domnul să mă ajute. Pentru această dimineață mi-am

notat câteva versete biblice pe care le voi citi sau mă voi referi la ele, în timp ce așteptăm binecuvântările Domnului. Fie ca Dumnezeu să ne deschidă inima ca să putem înțelege ce ne spune El din Scriptură. Gândiți-vă, dacă voi încă nu sunteți credincioși și încă nu L-ați primit pe Hristos, cel mai mare lucru ar fi dacă voi L-ați primi acum. Când El va bate la ușa inimii voastre, atunci primiți-L! A-L primi este viață, a-L respinge înseamnă moarte. De aceea suntem noi adunați aici în această dimineață, ca să vă arătăm că ușa mai este încă deschisă pentru toți cei ce cred. Acum doresc să citesc din Apoc. 15, primele patru versete.

Apoc. 15:1-4: *„Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu. Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: «Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor! Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești Sfânt, și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!»”.*

Vreau să numesc această predică **Ziua biruinței**. Acești oameni care sunt descriși aici au avut o biruință. Eu sunt de părere că în limba engleză cuvântul *biruință* este un cuvânt deosebit. Voi ați copleșit dușmanul, l-ați bătut, ați biruit și acum păstrați această biruință. Când are loc o biruință cântările sunt cântate peste tot. Și aici, oamenii de la marea de cristal au biruit fiara, icoana fiarei și numărul numelui ei. Ei aveau biruința și erau acolo la marea de sticlă amestecată cu foc, cântând cântarea de laudă lui Dumnezeu.

Când se vorbește despre biruință și despre zile de biruință ne gândim la război și la ziua biruinței. Voi știți că în ultimii ani am avut zile de biruință împotriva dușmanilor. Este rău că trebuie să ne gândim la aceasta, dar pământul și lumea au fost îmbibate cu sânge omenesc, începând cu sângele neprihănitului Abel. Primul sânge neprihănit

vărsat, a fost al lui Abel. Motivul vărsării de sânge a fost că Abel era în ordine cu Dumnezeu. Dumnezeu a primit jertfa lui Abel, adusă prin credință. Dar fratele lui, care era invidios pe el, l-a ucis pe neprihănitul Abel. Și de fiecare dată când se vorbește de sânge omenesc vărsat, motivul este invidia. Pământul este îmbibat de acest sânge omenesc vărsat peste tot. Există un motiv pentru această vărsare de sânge. Noi observăm că de fiecare dată când a fost vărsat sânge omenesc cel dintâi motiv a fost invidia. Cain era invidios pe Abel pentru că Dumnezeu primise jertfa lui. În Evrei 11 ni se spune că Abel a adus o jertfă plăcută lui Dumnezeu și El Însuși a dat mărturie că Îi este plăcută. Dar Cain a ajuns invidios pentru că Dumnezeu a respins jertfa lui și a primit jertfa lui Abel. Biblia spune că Abel a făcut-o prin credință.

Noi îi vedem pe acești doi tineri care încercau să fie plăcuți înaintea lui Dumnezeu. Din cauza părinților, ei fuseseră scoși din Grădina Edenului, fiind sortiți morții, așa cum suntem noi toți azi. Ei vroiau să afle cum se pot întoarce în locul de unde să primească din nou viața și pentru aceasta au încercat să fie plăcuți lui Dumnezeu. Cain a adus ca jertfă flori și roadele pământului. Dar Abel, a adus jertfa prin descoperire divină, pentru că lui îi fusese descoperit că moartea nu venise prin rodul pământului, ci prin sânge, prin viața din sânge. Astfel, El a adus ca jertfă pentru păcat sângele unui înlocuitor nevinovat și Dumnezeu a primit-o. Nu există o altă cale prin care noi să putem fi plăcuți lui Dumnezeu. Este o singură cale: Sângele vărsat al unei ființe Nevinovate.

Astăzi noi ne-am putea întreba: Se întâlnește Dumnezeu cu oamenii cumva într-o mare catedrală? Sau se va întâlni aici cu noi în pustie? Dumnezeu vine doar pe baza Sângelui vărsat. Nu are importanță cât de bogați sau de săraci suntem sau ce jertfă I-am putea aduce noi lui Dumnezeu sau ce loc I-am putea prezenta; noi venim pe baza Sângelui vărsat al lui Isus Hristos care a murit pentru noi. Vedeți acum motivul pentru care a fost vărsat atât sânge.

Voi știți că Dumnezeu i-a invitat pe oameni ca să vină la El. Dar omul tinde mereu să se uite la ceea ce face el personal și nu la ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru el. Omul merge pe calea lui

proprie și nu pe calea pe care i-o arată Dumnezeu. Voi știți cum este, când cineva dorește să vă arate ceva. Dacă de exemplu se spune: „Uită-te la acel munte”, atunci voi doriți ca eu să mă uit la ceva ce a atras atenția voastră. Sau, „Uită-te acolo spre acel pom”, atunci tu dorești să direcționezi atenția spre acel pom. Dumnezeu vrea să ne direcționeze atenția spre Jertfa Nevinovată pe care El a adus-o în locul nostru. Dar omul nu dorește să se uite într-acolo – aici este necazul.

Câteodată iei un binoclu și te uiți la ceva îndepărtat ca să poți vedea mai bine. Nu demult m-am întors din munți și dintr-o dată cineva mi-a spus: „Ia acest binoclu și privește!” Eu am văzut trei, patru antilope, și am știut că ceva nu este în ordine cu focalizarea. Acolo era o antilopă și eu am văzut trei, patru antilope. Ce a fost? Acolo era o singură antilopă, binoclul era bun, dar nu era bine reglat. A trebuit să reglez atât de mult lentilele până când cele trei antilope au devenit una. Așa este. Mi s-a spus că acolo este o antilopă și eu vedeam trei. Vedeți că binoclul nu era bine reglat. A trebuit să-l reglez până când imaginea a fost focalizată corect și am putut vedea o singură antilopă.

Dumnezeu ne-a dăruit Biblia. Biblia este Cuvântul și Cuvântul este Dumnezeu și El este “binoclul nostru”, este lentila prin care privim. Dacă vedem patru sau cinci căi diferite, atunci binoclul nostru nu este bine reglat. Noi trebuie să reglăm atât de mult până când vedem singurul scop al lui Dumnezeu. Oamenii văd organizații, văd una sau alta. Ei sunt de părere ca pot face ceva: „Eu pot să fac un lucru mai mare. Noi îi școlarizăm bine pe oamenii noștri”. Vedeți, ei nu și-au reglat binoclul cum trebuie. Dumnezeu dorește să vedem un singur lucru: Sângele nevinovat care a curs pentru noi. Noi n-avem nevoie de vreo organizație. Eu nu spun nimic împotriva lor, dar ei au produs atâta nenorocire și pagubă și i-au despărțit pe frați unii de alții. Noi trebuie să reglăm atât timp până când Îl vedem doar pe Isus Hristos, Cel care a luat locul nostru. Desigur, metodiștii au trezirea lor; bapțiștii nu înseamnă nimic pentru ei. Apoi ceilalți au lucrarea lor. Noi nu dorim s-o vedem așa.

Noi trebuie să focalizăm până ajungem să vedem că este un singur Dumnezeu. Dacă vedeți trei dumnezei în loc de Unul, atunci n-

ați reglat binoclul cum trebuie. Este un singur Dumnezeu peste noi toți, El este Dumnezeul întregii omeniri. El este Dumnezeu și este interesat de fiecare om, pentru că El ne-a creat. El este interesat de copii, de bătrâni, de toți, El este interesat de noi toți, indiferent dacă suntem mulatrii, negrii, galbeni, albi sau orice culoare a pielii am avea. El nu este interesat doar de iudei, ci El este interesat de întreaga omenire, de negrii, de albi sau indiferent cine am fi noi. Și noi trebuie să reglăm până când Îl vedem pe Singurul, Unicul Dumnezeu. Și acest Singur Dumnezeu a devenit om și S-a adus ca jertfă în locul nostru ca să ne împace cu El însuși. Ioan a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*” Oh, cine poate cuprinde aceasta prin credință, pentru el problema păcatului s-a rezolvat odată pentru totdeauna! Dar voi trebuie să luați în mână binoclul lui Dumnezeu și să-l reglați cum trebuie.

Oamenii se uită în mod firesc și nu văd lucrurile duhovnicești, pentru că așa sunt oamenii. Ei fac ca și Cain: ei privesc spre lucruri personale pe care vor să le realizeze. Și când au reușit să-l dea deoparte pe Abel, atunci ei își pot face lucrarea lor. Așa au făcut oamenii tot timpul: i-au dat la o parte pe cei neprihăniți. În loc să-i aducă pe cale și pe ceilalți, ei au făcut exact invers. Să nu faceți aceasta! Noi ar trebui să încercăm să-i aducem pe oameni în chipul lui Isus Hristos.

Eu am am avut o discuție cu cineva. O fată tânără de 23 de ani avea o poveste de dragoste. La vârsta de 12 ani ea a fost într-o adunare undeva în Chicago; Duhul Sfânt a chemat-o și i-a spus: „Tu ai o problemă cu inima ta, AȘA VORBEȘTE DOMNUL tu ești vindecată!” De atunci ea n-a mai avut probleme cu inima. Dar ieri seară ea a avut altfel de probleme la inimă. Iubitul ei o părăsise și s-a căsătorit cu altcineva și ea era de părere că el o mai iubește. Nu! El nu s-ar fi căsătorit cu cealaltă fată dacă ar fi iubit-o pe ea. Eu i-am spus: „Ascultă! El nu te iubește deloc”. Dar ea s-a adâncit în această poveste și spunea: „Johnny încă mă iubește”. Ea trăia în lumea ei proprie pe care și-o formase. Eu am prins-o de mână și i-am spus: „Ascultă-mă!” Domnul mi-a arătat o viziune despre care ea nu știa nimic. Și eu am avut dreptul să-i spun ceva ce a fost între ei; aceasta a șocat-o pe ea.

Eu i-am spus: „Uită-te spre Golgota! Nu încerca să bei. Tu ești fiica unui predicator. Tu nu vei putea bea aceste griji și greutateți. Vino la Golgota! Uită-te la Domnul. Aceasta este singura cale înapoi!”

Dacă noi trăim sau murim, indiferent ce ar veni, noi trebuie să ne uităm la Golgota, la Hristos. Dumnezeu dorește să ne întoarcem la El, să avem Cuvântul Lui în fața ochilor noștri și să vedem doar ceea ce dorește El să vedem.

Oamenii ajung într-o astfel de stare, că aleargă după lucrurile pe care ei doresc să le prezinte. Și atunci nu vor să mai aibă nimic de a face cu ceilalți. În loc să se regleze tot timpul după Cuvânt, să practice dragostea frățească, să se înțeleagă unul cu celălalt, să se iubească unul pe celălalt și să aibă părtașie unul cu altul, ei își umilesc semenul din cauza școlarizării sau a culorii pielii, sau ceva de felul acesta. Ei fac aceasta și nu-i dau șansa omului din lăuntru să exprime lucrul divin. Două forțe lucrează în voi: lucrurile duhovnicești și cele firești; partea firească va încerca să rezolve mereu ceva prin inteligență. În clipa când voi încercați să faceți aceasta veți fi aruncați din domeniul duhovnicesc, fiindcă voi o faceți cu mintea voastră.

Nu demult, am vorbit despre faptul că Dumnezeu este atât de mare și totuși poate să Se facă atât de simplu. Noi ne vedem atât de mari încât nu putem deveni simpli. La noi totul trebuie să fie așa, sau așa, noi o vedem așa și numai așa. Cu Dumnezeu este altfel. Un bărbat mare poate deveni tot mai mare, tot mai mare; apoi se întoarce și ajunge foarte smerit. Și oamenii trec pe lângă acesta și nu înțeleg că cineva mare este în mijlocul lor. Noi putem măsura atomul, putem zbura chiar pe lună și o putem stăpâni; dar călcăm peste iarbă și nu putem explica de unde vine viața, unde este păstrată ea. Toți oamenii de știință ai acestei lumi nu pot găsi viața care se ascunde în firul de iarbă; în firul de iarbă este viața.

A fost spus: „Nebunii umblă în bocanci acolo unde îngerii se tem să calce”. Noi călcăm peste tot și peste toate, călcăm peste orhidee căutând o margaretă. Dacă te uiți la o vie nu o poți vedea fără să nu observi că Dumnezeu a creat ceva. Nu este doar un vulcan sau lavă vulcanică, ci Dumnezeu a creat totul, pomii. Noi nu suntem făcuți

doar din materie vulcanică, ci Dumnezeu a pus viața veșnică în noi și acum am devenit copii ai lui Dumnezeu și suntem atenți la ceea ce face Dumnezeu. Dar noi trebuie să-i dăm posibilitatea omului din lăuntru ca să-i fie descoperit ceea ce Îl interesează pe Dumnezeu.

De exemplu temperamentul nostru. Cum a fost la Cain? El s-a mâniat, era invidios pentru că Dumnezeu n-a primit jertfa lui. El a vrut să-și facă lucrarea lui proprie, în loc să vină la Abel și să-i spună: „Oh, fratele meu, eu sunt atât de bucuros că Dumnezeu a primit jertfa ta. Sunt atât de bucuros că prin aceasta noi cunoaștem calea corectă!” În loc să facă aceasta, el l-a ucis din invidie.

Nu aceasta vedem astăzi în oameni? Acesta este felul în care se practică lucrurile. În loc să primească partea confirmată și să spună: „Da, aceasta este. Aceste semne vor urma celor ce cred. Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului. Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea”. „Cain nu Mă va vedea, dar Abel Mă va vedea”. Este același lucru. Dar apoi ne întrebăm: „Unde Îl mai putem vedea pe Dumnezeu?” Sunt crezuri și toate celelalte lucruri, este invidie așa cum a avut-o Cain care l-a ucis pe fratele său și l-a dat deoparte din cale. Și ce mai rămâne? Voi știți ce vreau să spun. Acolo începe necazul, acolo este începutul, juruințele sunt călcate, părțile sunt rupte, casele sunt distruse, roata care duce la despărțire începe să se învârtă, părtașia este distrusă.

Așa a început din Grădina Edenului pentru că Eva a pierdut din vedere Cuvântul lui Dumnezeu, ea s-a uitat la dovada dușmanului și a ascultat de argumentele lui. Dacă Dumnezeu spune ceva, atunci prin aceasta totul, este ca și rezolvat. Pentru că nu s-a concentrat asupra lucrurilor divine, ea vedea lucrurile dublu: și ceea ce spunea Dumnezeu și ceea ce spunea Diavolul. Așa i-a venit gândul: „Oh, poate că și el are dreptate. Dumnezeu are dreptate, dar poate și el are dreptate”.

Același lucru s-a întâmplat de fiecare dată și se întâmplă și astăzi: vezi două idei. Dar există doar una. Nu există crezuri. Există numai Cuvântul lui Dumnezeu, scopul lui Dumnezeu, planul lui Dumnezeu. Dar Eva a făcut acest lucru rău; de aceea, până astăzi

Dumnezeu, în Cuvântul Său, nu-i permite unei femei să fie predicatorie; nu-i este permis; ea își are locul în casa ei. Acasă noi am vorbit despre aceasta pe când ședeam la masă. Fiul meu Iosif a întrebat despre îngerii și a spus: „Tăticule, cum este cu îngerii? Dumnezeu este un bărbat, dar îngerii sunt femei”. Eu am spus: „Așa ceva nu există!” Fiica mea Sara a spus: „Dar ei au haine lungi, sunt ca femeile”. Eu am spus: „Aceasta este psihologie. Nu este așa. Acestea sunt niște închipuiri”. Niciodată nu i s-a adresat cineva unui înger cu pronumele „ea”, „ea”; ci întotdeauna i-a fost adresat: „el”, „el”, „el”. Nu există niciun înger care ar avea înfățișarea unei femei, nu în Biblie și nici în Biserica Dumnezeului celui viu. Nu există un înger mesager ca femeie, nu există așa ceva. Biblia spune că: „Mai întâi a fost întocmit Adam și apoi Eva. Și nu Adam a fost amăgit; ci Eva a fost amăgită și a încălcat porunca”. Ea să tacă și nu are nimic de spus în biserică.

În grupurile penticostale este pământul unde cresc aceste lucruri. O femeie poate predica ca un trăsnet. Oh, eu le-am auzit predicând atât de puternic încât un bărbat nu putea sta în umbra lor. Dar ceea ce fac ele nu este corect. De asemenea este scris: „Dacă cineva vorbește în limbi și acolo nu este unul care să talmăcească atunci să tacă”. Se spune: „Eu nu pot tăcea”. Voi puteți tăcea pentru că Cuvântul lui Dumnezeu o spune. Voi n-ați reglat lucrurile cum trebuie, și aici este necazul. Voi trebuie să aduceți totul în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi observăm că părtășia din case, din biserici și națiuni s-a rupt prin același lucru. Rusia are calea ei, Germania pe calea ei, America la fel. Este duhul național pe care îl găsiți peste tot. Peste tot este un duh național și fiecare are particularitățile sale. Fiecare are felul lui de a se manifesta. Eu am fost în Germania. Acolo găsiți un duh militar. Totul este drept, totul trebuie să fie la fix, totul trebuie să fie corect. În Franța găsiți un duh imoral; acolo femeile beau lichior și altele de felul acesta. Dacă mergeți în Finlanda găsiți un duh credincios; totul trebuie să fie corect, totul trebuie să fie plătit, indiferent cât de greu muncești totul trebuie să fie plătit. Oh, veniți în America și auziți marele „Ha, ha, ha!” Fiecare poate spune o glumă

murdară, chiar și la radio vine cineva și povestește, Ernie Ford sau oricine ar fi el – acesta este duhul american. Aceste duhuri devin invidioase unele pe altele și produc războiul.

Vedeți voi? Fiecare națiune este controlată și stăpânită de Satan, Biblia ne-o spune; el este dumnezeul acestei lumi. El L-a luat pe Isus pe munte, I-a arătat toate împărățiile lumii și I-a spus: „Dacă Te închini înaintea mea Ție Ți le voi da pe toate”. Și Isus i-a spus: „Înapoia mea Satano!” El a știut că în Împărăția de o mie de ani va moșteni și va stăpâni toate națiunile. Atunci nu va mai fi niciun alt duh, niciun duh german, niciun duh norvegian, niciun duh american. Va fi un singur Duh, Duhul lui Dumnezeu trăind în fiecare inimă; un singur steag, o singură națiune, un popor, o frățietate în mijlocul nostru.

Noi observăm, că atunci când oamenii fac aceste lucruri, se produce multă tulburare. Atunci când Satan controlează lucrurile, vor fi războaie. Da, Biblia o spune și Domnul nostru a exprimat-o: „Veți auzi de războaie și vești de războaie” pentru că Satan are putere între națiuni; duh național aici, duh național dincolo și nu se înțeleg între ele.

Dacă de exemplu, te duci la eschimoși, acolo se merge cu sania trasă de câini. Acolo era o călăuză care îi numea pe acești câini husky; pe unul l-a legat acolo, pe celălalt dincolo, iar pe altul în alt loc. Și el a spus că acești câini sunt atât de îndrăciți încât dacă le-ar da drumul s-ar lupta și s-ar mânca unul pe celălalt.

Dar Dumnezeu este dragoste desăvârșită. Și noi doar ne vom iubi unii pe alții. Acesta este fundamentul care ne arată ce duh ne stăpânește și totul se întoarce la Geneza 1, acolo unde au apărut aceste duhuri.

Noi avem războaie, avem biruințe, o națiune bate o altă națiune, și apoi se spune: „Noi i-am bătut”. Apoi ei devin prieteni, își dau mâna unul celuilalt și fac comerț împreună. Apoi se ridică un alt împărat sau un alt sistem și din nou se bat, din nou se războiesc, din nou vești de războaie aici și acolo. Apoi se spune: „Noi am biruit, voi ați pierdut și sunteți pe dinafară ”.

Odată am auzit o remarcă: „Dumnezeu i-a făcut pe oameni, iar oamenii au făcut sclavii”. Dumnezeu nu i-a făcut pe oameni ca să stăpânească unul peste celălalt, ci Dumnezeu ne-a făcut ca să fim frați. Nu există o rasă de oameni superioară altei rase, ci noi toți suntem egali. Noi suntem frați. Indiferent cine este omul, de ce să ne batem și să ne ucidem unul pe celălalt? Uneori sunt națiuni bune care apoi primesc un sistem și deja începe ceva rău; națiunea se schimbă și se clatină încoace și-ncolo.

Națiunile au avut multe biruințe naționale și au serbat zile naționale. Atât timp cât Satan le stăpânește ele se vor bate mai departe. Au fost multe biruințe de-a lungul istoriei. Ne putem întoarce în timp să vedem cum unele națiuni au stăpânit asupra altor națiuni și au sărbătorit victorii. De exemplu, Primul Război Mondial. Când a început Primul Război Mondial, în Germania și în Belgia s-au adunat multe națiuni și au luptat sub steaguri diferite. Sunt aici cel puțin trei, patru frați care își mai aduc aminte de aceasta. Eu am 54 de ani; poate atunci avem 5 ani. Eu nu știu foarte exact când a început Primul Război Mondial. Dintr-o dată am auzit că Războiul a început. Tatăl meu avea atunci 22 de ani și eu am auzit că el va fi recrutat. El s-a dus cu o căruță în care avea saci de fasole, așa cum mai era în acel timp. Ca și copil eu mă gândeam: „Dacă începe războiul și voi fi atacat, îi voi lovi cu acești saci de fasole”. S-a anunțat peste tot că războiul a început. Apoi, după ce s-a sfârșit războiul a venit o înțelegere între națiuni, și peste aproape douăzeci de ani a început un alt război, al Doilea Război Mondial. De ce războaie? Între ei este lăcomie și invidie.

Voi știți, după ce a plecat împăratul Wilhem, a venit un Adolf Hitler, un austriac, și așa a început lupta unui diavol împotriva altui diavol; lupta a început și mulți oameni nevinovați din aceste țări au suferit groaznic. Apoi au fost din nou războaie, arme mai mari pentru război, bombe și așa mai departe. Ei s-au luptat, au murit, au sângerat, au înghețat. Și apoi a venit iarăși o zi a biruinței.

Aceasta este tema mea: Ziua biruinței. O zi în care s-a câștigat biruința. Armatele au bătut alte armate. A fost o zi a biruinței, o zi a începutului de război și alta când acesta s-a sfârșit – aceasta a fost o zi

a biruinței. De exemplu: ce am făcut noi când Germania și aliații ei s-au predat celorlalți? Noi am cântat, am sărit în sus, am jubilat, ne-am ridicat mâinile, am tras focuri de armă în aer, am cântat din instrumente, ne-am bătut pe umeri – noi am avut o zi de biruință, a fost o zi de biruință. Noi am avut simțământul victoriei. Trâmbițele răsunau. O, ce zi am avut noi! Biruință, biruință, biruință! Noi am câștigat. Apoi națiunile așa zis creștine au fost eliberate. Au fost multe astfel de zile.

Dar voi știți că nu au fost doar astfel de lupte. Și poporul credincios al lui Dumnezeu a avut și el multe lupte și multe biruințe. Nu au fost zile de biruință doar în partea naturală. Ci au avut loc lupte conform Scripturii, au avut loc mari lupte împotriva dușmanilor noștri și noi ne-am luptat împotriva puterii dușmanului; Duhul lui Dumnezeu a dat autoritate poporului lui Dumnezeu și ei au fost biruitori.

Fiecare creștin are o nouă luptă de dus, în fiecare zi, între ceea ce este corect și ce este greșit. Cum să facem? Ce să facem? Să ne potrivim lumii? Să încetăm? Nu! Să ne luptăm mai departe! Pentru că din Geneza 1 până la Apocalipsa 22 este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Cuvântul a fost exprimat, nu putem renunța. Noi ne luptăm mai departe. Trebuie să rămânem aici și să rezistăm, indiferent cât de puternic este dușmanul, ce mașinărie aduce el împotriva noastră și indiferent ce fac organizațiile. Noi trebuie să reglăm Cuvântul lui Dumnezeu atât timp până când vedem Sângele lui Isus Hristos, să-L recunoaștem și să-L vedem pe El care este Același ieri, azi și în veci, pentru ca El să Se poată descoperi. Astăzi se spune că nu mai sunt minuni, nu mai este botez cu Duhul Sfânt, se spune că botezul în Numele lui Isus Hristos a fost doar pentru apostoli și altele. Nu! Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la reglarea corectă și nimeni nu ne poate despărți de aceasta. Noi suntem într-o stare de război, și această stare de război va ține până la sfârșit. Voi ca și credincioși sunteți într-un avanpost și voi trebuie să țineți această poziție; fiecare individual, acolo unde sunteți, trebuie să țineți steagul sus și să-L cinstiți pe Isus Hristos prin credință. Nu prezbiterieni, nu catolici sau orice ar fi! Ci pe Isus Hristos care S-a descoperit; El este Biruitorul nostru. El este Căpetenia oștirii, iar noi suntem soldații care executăm

ordinele Lui. Dacă într-un război comandantul spune ceva atunci fiecare trebuie să asculte. Nimeni nu poate face ce vrea el, ci însărcinarea, ordinul trebuie să fie executat pentru că în acest ordin este un scop. Singura cale prin care o poți face este să te concentrezi asupra îndeplinirii ordinului și să vezi care este scopul lui.

Noi am avut multe lupte duhovnicești, multe zile de biruință. Eu nu vorbesc despre organizații, ci despre Trupul lui Hristos, despre adevărații credincioși care au avut multe zile de biruință. Desigur, au fost războaie, vești de războaie și în final va fi războiul de la Armagedon și acesta va aduce sfârșitul înainte să înceapă Împărăția de o mie de ani. Atunci totul va fi curățat. Va fi o explozie atomică, păcatul și tot răul de pe pământ va înceta. Vulcanii vor erupe, pământul va fi curățat pentru marea Împărăție de o mie de ani. Acum El curăță și pregătește Biserica care va locui pe acest pământ.

Da, au fost multe zile de biruință. Mai avem câteva clipe ca să-i vedem pe unii luptători. Să ne întoarcem la Moise. Moise a avut un timp când a fost transpus într-o stare de război pentru că Biserica uitase de mult timp biruința. Așa este Biserica de astăzi. Noi am uitat că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, am uitat că Dumnezeu este Vindecătorul, El ne vindecă, ne însănătoșează și ne botează cu Duh Sfânt și cu foc și că aceasta este valabil din generație în generație și pentru toți aceia pe care Domnul îi cheamă.

Tot așa a uitat și Israelul; ei erau mulțumiți acolo în Egipt și apoi au devenit robi. Apoi Moise a avut o concepție intelectuală și a fost de părere că va putea birui cu o putere militară, dar a dat greș. Apoi s-a întâmplat ceva în pustie; în acel loc el și-a reglat binoclul lui. El nu a fost ales ca să se căsătorească cu acea fată etiopiană, să aibă copii cu ea și să păstorească turma socrului său; ci el a fost ales să elibereze din robie poporul lui Dumnezeu, pe copiii lui Israel. Pentru aceasta a fost el născut.

Și voi sunteți născuți pentru un scop. Muntele și pomul sunt acolo cu un scop, servesc la ceva. Noi suntem în acest loc cu un scop. Da, desigur. Voi spuneți: „Oh, tu ești o femeie. Tu nu ești folositoare la nimic”. Dar tu poți da mărturie astfel ca un om să fie mântuit. Și

acela să fie un predicator prin care un milion de oameni să fie aduși la Hristos. Voi cunoașteți relatarea despre acea femeie care l-a adus pe Moody la Hristos. Ea era o spălătoareasă; într-o zi ea închiriat o sală și a invitat un predicator să predice. În acea seară întreaga adunare a venit la altar. Și acel Moody care și-a predat viața Domnului în acea seară, a adus o jumătate de milion de oameni la Hristos. Dar Dumnezeu trebuie să te poată folosi. Nu disprețui locul în care te-a pus Dumnezeu, ci împlinește-ți scopul. Tu ești aici cu un scop. Într-o bună zi, când lupta se va termina, va veni ziua biruinței.

Moise și-a reglat binoclul. El a văzut programul lui Dumnezeu. El a avut multe lupte grele, dar el a avut biruința. Atunci au fost descoperite semne și minuni, el a exprimat Cuvântul și lucrurile s-au întâmplat. Așa o avem noi astăzi. Noi exprimăm Cuvântul pentru bolnavi și ei sunt vindecați. Prin Cuvântul: „Spune muntelui acestuia: «Ridică-te și aruncă-te în mare», și nu te îndoi în inima ta, crede și vei avea lucrul cerut”. Așa a spus-o Isus. Crede-o, exprim-o și trebuie să se întâmple. Vedeți, Dumnezeu a făcut totul și a dovedit că este cu el.

Dar se pare că creștinii nu sunt direcționați în totalitate spre Hristos și de aceea sunt toate aceste întristări. Și, totuși, prin aceste întristări se întâmplă voia lui Dumnezeu. Aceasta este calea lui Dumnezeu. El te lasă să fii aruncat în râu ca să vadă ce faci.

Vedeți cum poporul Israel, două milioane de iudei neajutorați au trecut prin Marea Roșie, erau bărbați, femei, copii. Marea Roșie era în fața lor. Încotro puteau merge ei? Moise a avut o zi a biruinței; el s-a rugat. El nu a spus doar: „Doamne, ce să fac acum?” Domnul i-a spus: „De ce strigi la Mine? Exprimă Cuvântul! Nu Mă tot striga. Tu ai primit însărcinarea să treci cu poporul prin mare. Vorbește și înaintează, căci sunteți pe calea pe care ați fost însărcinați să mergeți!”

Oh, ce întărire pentru cei bolnavi, pentru cei care au căzut! Dacă voi cădeți, întoarceți-vă și porniți din nou pe calea care vă duce spre viață. Este treaba lui Dumnezeu să despice marea. Voi vorbiți și înaintați! Mai mult nu trebuie să faceți.

Acolo la Marea Roșie, Moise a avut o zi măreață a biruinței. Oh, ce zi pentru Moise și pentru poporul Israel care a dat ascultare

vocii prorocului! Vedeti? El ar fi putut spune: voi ati vazut deja zece minuni si inca va mai indoiti? Moise s-a dus spre mare cu toiagul in mana si Dumnezeu a impartit marea – a fost o zi a biruintei.

Vedeti, o spune chiar textul nostru de astazi. Ei stăteau acolo la marea de cristal, cântau cântarea lui Moise. Moise nu știa ce să facă. Oastea lui faraon era în urma lui. Văzut omenește, nu știa ce să facă. Dar atunci au trecut prin mare și i-au văzut pe urmăritorii lor murind înecați. Maria a luat tamburina în mână și a cântat, poporul a cântat de bucurie, Moise cânta și el în Duhul. Dacă aceasta n-a fost o adunare în Duhul Sfânt, atunci eu n-am văzut niciuna. El spusese: „Pe egiptenii pe care-i vedeti astăzi nu-i veti mai vedea niciodată”. Oh, ce zi a biruintei a fost aceea!

Apoi a venit o nouă zi a biruintei, acolo la râu, cu Iosua. El a avut o zi a biruintei acolo, înaintea Ierihonului. Era, probabil, în luna aprilie, când Iordanul avea o lățime de o milă, peste tot ieșea din albie, dădea peste mal. Acolo Dumnezeu a lăsat să se petreacă toate împrejurările potrivnice pentru a face să se arate biruința.

Vedeti? Dumnezeu permite să vină întristări, ca să descopere biruințele. Oh, dacă voi ati recunoaste aceasta! Încercările care sunt atât de puternice, de arzătoare. Noi trebuie să stăm liniștiți în ele și să focalizăm binoclul și să-l reglăm în direcția Cuvântului. Câteodată ajungem într-o anumită situație când spunem: „Doamne, nu mai știu ce să fac!” Exprimați Cuvântul, spuneți „Doamne, eu cred!”, mergeți mai departe și vedeti ce se întâmplă.

Noi observăm că în acel timp Iosua s-a rugat. Domnul i-a spus ce se va întâmpla și i-a dat o zi a biruintei. Voi știți că el a luat chivotul legământului. Dar mai întâi Cuvântul a fost pus în chivot. Când Israelul mergea în război, cântăreții cântau, trâmbițele răsunau, venind în urma celor ce purtau chivotului legământului. Abia după aceea începea lupta. Când Iosua a luat Cuvântul și l-a pus în chivot, Domnul i-a spus: „Așa cum am fost cu Moise așa voi fi și cu tine. Nimeni nu ți se va putea împotrivi. În toate zilele vieții tale Eu voi fi cu tine”. Ce altceva putea face Iosua cu o astfel de însărcinare, decât să pună Cuvântul pe primul loc? Dacă cineva are o însărcinare de la

Dumnezeu, el pune Cuvântul pe primul loc și apoi vine ziua biruinței. Trebuie să vină! Vedeți, El a pus Cuvântul pe primul loc. Și ce s-a întâmplat? Chivotul legământului a fost dus la râu; râul s-a despărțit și ei au trecut dincolo. Următorul pas, când ei au ajuns dincolo au observat că orașul era împrejmuțit cu un zid. Dar el s-a întâlnit cu Căpetenia oștirilor, zidurile Ierihonului au căzut la pământ și el a avut o altă zi a biruinței. El ar fi putut spune: „Oh, noi am trecut dincoace, am văzut aceste ziduri. Ei au arme și oameni de război”. Dar vedeți? Iosua l-a pus pe Dumnezeu pe primul loc. Dacă Dumnezeu spune: *„Înconjurați cetatea,..Așa să faci șase zile...în ziua a șaptea, să înconjurați cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trâmbițe”* și restul o face Dumnezeu. Și zidurile au căzut. Așa au făcut-o. Dumnezeu a dat o zi a biruinței.

Avraam a avut o zi a biruinței. El avea o fângăduință că va primi un fiu. Dumnezeu i-a încercat credințioșia și răbdarea. Și noi suntem sămânța lui Avraam dacă Îl credem pe Dumnezeu cum L-a crezut el. Dumnezeu l-a scos afară din Ur, Caldeea, a trecut dincoace de râu și a devenit un pelerin. Ziua biruinței a fost pe Muntele Moria unde trebuia să-l jertfească pe fiul său, pentru că Dumnezeu îi spusese: „Ia pe singurul tău fiu pe care-l iubești și jertfește-l”. Vedeți? El, tatăl multor neamuri, trebuia să-l jertfească pe fiul său prin care el urma să devină tatăl multor neamuri! Vedeți? Distruge tot. Distruge chiar țelul vieții tale. Avraam a așteptat douăzeci și cinci de ani. Acum băiatul avea 14-15 ani, „ia-l și ucide-l și apoi vei fi tatăl multor neamuri”. Da. Se poate. Avraam nu și-a întors spatele la aceasta. El a zis: „Da, Doamne, eu mă duc”. A luat lemnele, l-a luat pe Isaac și s-a dus sus pe munte. El a pus Cuvântul Domnului pe primul loc. El n-a spus: „Eu sunt de aproape o sută de ani. Cum se va întâmpla?” Nu, nu, nu! El era convins că Dumnezeu este în stare să i-l dea înapoi pe Isaac și să îl învieze dintre morți.

Prieteni, Dumnezeul care ne-a scos afară din lucrurile acestei lumi și din putreziciunea acestui pământ, nu ne poate da El cu atât mai mult viața veșnică și să ne așeze într-o țară unde nu mai este moarte? Noi ne uităm la încercări și ne gândim: „Ce sunt toate acestea?” Sunt doar niște încercări trecătoare în viața noastră. Dumnezeu l-a încercat

pe Avraam, dar el a avut ziua biruinței atunci când a acționat în supunere față de Cuvânt.

Am auzit nu demult un predicator citind Fapte 2:38, dar el nu a citit până la sfârșit. El a spus că Petru a ordonat ca toți să fie botezați și apoi vor primi Duhul Sfânt, dar nu a citit tot ce era scris. Organizațiile se luptă cu ceea ce este scris. De ce vă certați? De ce treceți pe lângă ceea ce este scris? Dacă așa este scris în Biblie, spuneți doar ce este scris. Voi trebuie să focalizați lentila corect. Întoarceți-vă înapoi la ceea ce spune Scriptura! Ce se întâmplă dacă voi nu ați reglat-o corect? Voi treceți pe lângă.

Avraam a avut totul reglat corect. Dumnezeu îi spusese: „Eu te voi face tatăl multor neamuri”. El L-a crezut pe Dumnezeu și a fost în ordine. El și-a direcționat privirea spre ceea ce i-a spus Dumnezeu prin AȘA VORBEȘTE DOMNUL. A fost un AȘA VORBEȘTE DOMNUL și el a mers mai departe cu acesta. El a așteptat zi de zi, an de an și a mărturisit că tot ceea ce era împotriva acestei făgăduințe era greșit. Dușmanul a venit și i-a spus: „O, tată al multor neamuri, câți copii ai acum? Cum știi tu că îi vei avea?” „Dumnezeu a spus-o. Așa se va întâmpla. Prin aceasta s-a rezolvat”. Și Avraam a mers mai departe devenind mai credincios!

Și cu cât ești mai credincios, cu atât mai grea vine încercarea. Dumnezeu vă găsește vrednici atunci când trimite o încercare. Să n-o scăpați! Dacă voi aveți încercări aceasta este dovada că voi ați primit har înaintea lui Dumnezeu. Și El știe că voi veți trece proba încercării.

Dumnezeu a știut-o la Iov. El a știut că Iov este un rob desăvârșit, sigur nu era niciunul ca el. Satan zicea: „O, acela Îți poate sluji. Dar lasă-l o clipă pe mâna mea! Atunci el se va lepăda de Tine, Te va blestema”. Dumnezeu a zis Satanei: „Ți-l dau pe mână, dar să nu-i iei viața”. Dar Dumnezeu a avut încredere în Iov. Amin.

Atunci când totul începe să meargă pe dos, Dumnezeu vă pune la încercare. Dumnezeu v-a dat încercări pentru că are încredere în voi. Voi nu sunteți o plantă de seră; voi ați crescut în natură, sunteți creștini adevărați, așa că Dumnezeu Se poate încrede în voi, desigur. Petru a spus ca noi să vedem ca o bucurie când trecem prin toate

aceste încercări. De multe ori murmurăm, dar Dumnezeu vi le-a dat ca să biruiți, să ÎNVĂȚAȚI SĂ BIRUIȚI. El știe că veți birui, El are încredere în voi.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, fără nicio îndoială. El a adus dovada că Îl crede pe Dumnezeu: el a luat pe singurul lui fiu și l-a legat pe altar, pentru că Dumnezeu așa i-a spus s-o facă. Isaac a fost dintr-o dată puțin neliniștit și a spus: „Tată, aici sunt lemnele, aici este altarul, dar unde este mielul care trebuie să fie jertfit?” S-a simțit deodată cam ciudat.

Vedeți, voi sunteți de părere că nu mai este părtășie. Aceasta și cealaltă nu mai este. Cealaltă v-a fost luată. Mergeți mai departe! Ascultați de Cuvânt! Va fi bine. Ascultați doar de Cuvânt.

Dumnezeu a spus-o și Avraam a făcut exact așa cum El a spus-o. L-a ținut de mâni, l-a legat, l-a pus pe altar. Isaac a tăcut – o preumbrire spre Hristos. Și apoi a vrut să-i ia viața. Aceasta a fost ziua biruinței lui Avraam. El a fost încercat până la limita credinței lui.

Dumnezeu ne poartă prin încercări, dar apoi vine ziua biruinței. Dumnezeu ne iubește, de aceea permite astfel de încercări.

Înapoi la zilele biruinței. Avraam a avut ziua biruinței pe Muntele Moria. Acolo Dumnezeu a pregătit o jertfă. Aceasta a fost dragostea. Avraam a dovedit că este credincios față de Dumnezeu. Avraam a dovedit credința lui față de Dumnezeu; el avea aproape o sută de ani când a crezut făgăduința și a primit pe fiul lui. „Dacă vrei să-i iei viața, ia-o. Eu știu că îl voi primi din nou, că îl vei învia din morți”. Oh, aici și un presbiterian ar putea sări în sus. „El mi-a dat făgăduința. Amin. El mi-a dovedit-o. El Își ține Cuvântul”. Și El vrea s-o facă așa cu noi toți.

De unde ai venit tu? Unde suntem în această dimineață? Nu ne-a adus El dovada că El este în mijlocul nostru? Nu este nicio îndoială. Noi vom avea ziua biruinței, nu este nicio îndoială. Noi trebuie s-o avem. Dumnezeu a dovedit-o.

Dumnezeu a dovedit-o lui Avraam. Avraam era înaintat în vârstă; avea 75 de ani, iar Sara avea 65 de ani. Dar Dumnezeu a spus că-i va da un fiu și cu aceasta totul s-a rezolvat. Avraam a crezut și

Dumnezeu i-a dat 25 de ani de încercări. Dar Dumnezeu i-a dat putere lui Avraam ca să fie mai întărit ca la început și el a putut să-L laude pe Dumnezeu. Dumnezeu s-a lăudat cu Avraam, dar Satan spunea: „O, ia-l acolo sus și atunci totul s-a terminat”. Dar apoi a venit glasul, răspunsul lui Dumnezeu: „Avraame, Avraame, oprește-te. Știi acum că mă iubești!” O astfel de persoană vreau să fiu eu! Să-L iubesc pe Dumnezeu indiferent de ceea ce se întâmplă. Când vin încercări care sunt chiar împotriva a ceea ce gândești, rămâi în Cuvântul Lui. Dacă o spune Cuvântul Lui, fă ceea ce spune El, căci El a dovedit că-Și ține Cuvântul. „Ține tare de aceasta! Eu știu că Tu Mă iubești, indiferent ce vine. Eu te voi binecuvânta și voi fi cu tine. Dacă vin dușmanii, ei vor fi biruiți”. Mai târziu ne vom întoarce la aceasta. Bine.

Îndoielile lui Avraam au fost date deoparte pentru că el auzise Cuvântul adevărat. Când tu primești Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, atunci îndoiala te va părăsi. „Eu știu că tu Mă crezi Avraame, chiar dacă ți-am cerut să distrugi dovada. Tu Mă iubești atât de mult, tu ai ținut Cuvântul indiferent de ceea ce a venit”. O adevărată zi a biruinței pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru el.

Iacov a avut o zi a biruinței. El era speriat pentru că vrăjmașul era pe urmele lui. La fel este acum cu Diavolul. El aleargă după noi, după Mireasă. Pentru că ziua biruinței se apropie, este foarte aproape, el devine din ce în ce mai rău. Și așa spune Biblia: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului, că diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită”. Țineți tare! Nu vă duceți în stânga și-n dreapta. Țineți tare de Cuvânt! Dumnezeu a spus și El o va face.

Iacov avea o dorință în inima lui. Totul mergea pe dos. El vroia să meargă acasă la Betleem, să-și plătească zeciuiala. Dar a observat că Esau, fratele lui, devenise dușmanul lui; și el deja îl aștepta. Iacov era un laș, cu toate că avea binecuvântările lui Dumnezeu. Dumnezeu îi făgăduise că îl va binecuvânta; el avea dreptul de întâi născut. Amin! Oh, ce tablou pentru Biserică! Noi avem făgăduința botezului cu Duhul Sfânt și a Cuvântului lui Dumnezeu că El o va dovedi; voi sunteți o parte a Cuvântului lui Dumnezeu, aveți dreptul de întâi născut. Iacov a avut dreptul de întâi născut. Amin. Vedeti? Fratele lui Iacov, Esau, a disprețuit dreptul de

întâi născut, nu-l interesa dacă îl are sau nu, și apoi și l-a vândut lui Iacov pentru o ciorbă.

Lumea bisericească și-a vândut dreptul de întâi născut. Dar Îți mulțumim lui Dumnezeu că noi avem acest drept, îl avem. Ce preț punem noi pe unificarea bisericilor, pe una sau alta? Contează doar faptul că avem dreptul de întâi născut. Vedeți? Fiți ca Iacov și atunci aveți privirea corectă: rugați-vă până aveți o zi a biruinței. Mai întâi Iacov a trebuit să se lupte; s-a luptat toată noaptea și a spus: „*Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta*, până îmi vei da biruința”. Și în zorii zilei el a obținut biruința. Vedeți? Pe de o parte, el era un laș, iar pe de altă, parte era ca un preot sau un prinț care s-a luptat cu Dumnezeu, un bărbat; el a avut o zi a biruinței.

Noi n-avem nevoie de nicio organizație, n-avem nevoie de lucrurile lor. Noi am avut o zi a biruinței. Într-o zi, într-o noapte ne-am luptat până am străpuns, până când ne-am omorât pe noi înșine. Noi am străpuns și apoi Dumnezeu a intrat în dreptul Său cu noi toți. Ce nevoie avem noi de organizații? Noi am avut o zi a biruinței. Oh, dar ni se spune: „Tu ești un sfânt, un «holy-roller»”. Dacă eu sunt sau nu sunt unul...

Eu am fost toată noaptea în rugăciune și apoi a venit Îngerul Domnului la mine, pentru că predicatorii îmi spuneau că viziunile pe care le am sunt de la Diavolul. Și apoi a venit Îngerul – aceasta a fost Ziua biruinței, o Zi de biruință. Apoi am plecat pe câmpul de misiune în toată lumea.

Iacov s-a luptat toată noaptea – dar când s-a crăpat de ziuă, a fost ziua biruinței pentru el. Dacă începem să vorbim despre aceasta atunci nu ne putem opri. Oh, noi prețuim fiecare zi biruitoare! Fiecare zi în care l-am bătut pe Dușman și l-am biruit a fost o zi mare.

Noi, americanii, am avut mari biruințe, însă au fost temporare. Am avut război cu Japonia; apoi lucrurile lor au început să fie semănate între noi. Când am început să cumpărăm lucruri făcute în Japonia „made in Japan”, atunci se întâmpla ceva cu noi. Am vrut să cumpărăm lucruri din Japonia ca să arătăm că după război totul este în

ordine și ne-am împăcat din nou. Peste tot, pe marfă era scris „made in Japan”, indiferent ce venea de la ei.

Dar cum este acum? Cum este cu armata lui Dumnezeu? Noi nu încheiem niciun compromis, noi vrem să rămânem credincioși. Dacă ajungem în închisoare sau orice ar fi, noi nu ne temem să spunem adevărul. Avem nevoie de mai multe zile de biruință. Lăsați-vă copleșiți de Dumnezeu, de dragostea Lui, pentru ca El să-Și poată descoperi puterea Lui biruitoare, prin voi.

Au avut loc multe lupte, au fost mulți eroi, ei și-au dat viața în război, ei au fost eroi. Aici am foarte multe notițe. Cum a fost cu Daniel și cei trei bărbați care au fost aruncați în cuptorul de foc. Peste tot au fost zile de biruință. Ei au rămas credincioși până la moarte. Ei mureau, se luptau, mureau, se luptau ș.a.m.d. Dar omul nu a fost făcut ca să moară, ci a fost făcut să trăiască. Indiferent ce realiza în viață, dacă omul era îngropat, cu aceasta părea că s-a rezolvat totul. Se părea că moartea l-ar fi înghițit. Marele Moise, marele Iosua, marii proroci din Biblie, noi știm unde sunt mormintele lor.

Dar într-o zi a venit o luptă adevărată. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a venit și apoi a avut loc ziua biruinței cu adevărat. Isus S-a luptat, a biruit și a bătut fiecare dușman. Vedeți? Chiar de la nașterea Lui s-a spus despre El că este născut din curvie și a trebuit să se lupte. S-a spus că Maria a avut copilașul fără ca ea să fie căsătorită cu Iosif. În inima Lui El a știut că este Fiul lui Dumnezeu. Dar a trebuit să treacă prin aceasta și să se lupte. Apoi, după ce a fost botezat, Duhul Sfânt a venit peste El. Diavolul L-a ispitit și i-a spus: „Îți voi da toate neamurile”, ceea ce încearcă astăzi Antihristul să facă. El a avut atunci ziua biruinței Lui. Satan I-a spus: „Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu...”. O condiție: „*Dacă, dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu atunci o poți face*”. A trebuit să fie o zi de biruință, ziua biruinței după încercare: „Tu poți fi ceva mare”. L-a dus pe streășina Templului „...și I-a zis: *«Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris: «El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră»*”. Îl vedeți pe acest mare teolog Satan? Dar El i-a spus: „Înapoia Mea, Satano!” A fost o zi a biruinței, fiecare zi a fost o zi a biruinței.

Când soacra lui Petru zăcea bolnavă în pat cu febră, ea a avut nevoie de ajutor, El a luat-o de mână și boala a trebuit să plece. Apoi a mers într-o familie în care era moartea. Acolo era prietenul Său, Lazăr, în putrefacție. După trei zile trupul începe să putrezească. Acolo Viața și Moartea s-au confruntat una cu cealaltă. El era Viața și moartea Îi luase prietenul. Oh, El Și-a strâns umerii și a strigat cu voce tare: „Lazăre, ieși afară!” Și mortul a ieșit afară, la viață. Da, El a câștigat biruința. El a trecut prin toate, încercări, amăgiri, S-a luptat pentru tot și a biruit.

Apoi, întreaga lume era în umbra morții. Fiecare om, fiecare ființă omenească, întreaga lume, toți au murit unul după altul; acolo erau Adam, Isaac, Iacov, toți erau în morminte, dar ei au crezut ceea ce spusese Cuvântul lui Dumnezeu și așteptau.

Uitați-vă la Iov. Chiar și nevasta lui și toți aceia care erau cu el. Suflarea lui ajunsese nesuferită nevastei lui. A trecut prin toate încercările, toți prietenii l-au acuzat, dar el știa că este nevinovat. Nevasta lui s-a uitat la el și i-a spus: „Tu ești atât de nenorocit. Blestemă-L pe Dumnezeu și mori”. Dar ce erou a fost el! Isus S-a referit la el în cuvântul din Iacov: *„Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov, și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul”*.

Cum s-a întâmplat cu Isaac? Cum s-a întâmplat cu Iosif? El le-a spus: „Lăsați-mă să fiu îngropat în țara părinților mei!” Ei se încredeau în Cuvântul pe care-l purtau. De aceea și eu vreau să fiu îngropat prin botez în Numele lui Isus Hristos, căci Dumnezeu va aduce împreună cu El pe toți cei ce sunt în Hristos.

Voi îi vedeți pe toți acești eroi. Apoi a venit Căpetenia oștirii care i-a trimis. Ei s-au dus în luptă și mulți au avut zilele lor de biruință. Iosua și toți ceilalți. Chiar și soarele s-a oprit la cuvântul lui și soarele n-a apus 24 de ore, iar Scriptura spune că niciodată nu s-a întâmplat ca Dumnezeu să asculte vreodată de vreun om, astfel ca soarele și luna să se oprească. Dacă nu se întâmpla aceasta, atunci ei erau uciși. Dar el a avut nevoie de acest timp ca să câștige biruința. Dacă ar fi venit noaptea, atunci ar fi fost imposibil. Avea nevoie de timp, avea nevoie de lumină. „Soare, oprește-te!” S-a întâmplat, o,

Dumnezeule! Dumnezeu a ascultat de cuvântul unui om și a oprit soarele. Vedeți? Dușmanii n-au mai avut timp să se regrupeze, ei au fost copleșiți, bătuți.

Apoi Iosua a murit și s-a întors în țărâna pământului. Toți acești mari luptători. Daniel, marele luptător în mijlocul tuturor necazurilor. Și ei toți se odihnesc în țărâna pământului, dar lor le-a fost dată făgăduința că ei vor învia și vor trăi.

Isus a biruit fiecare boală, a biruit fiecare păcat, moartea, iadul, mormântul, El a biruit totul și a înviat morții. Da, El a dovedit că are puterea asupra morții. Da, acolo mormântul Lui este gol. El a înviat. Oh, în ziua aceea când El a murit, soarele s-a întunecat și întreg pământul s-a cutremurat. Stâncile s-au despicat, El a murit, S-a dus în jos, în iad, a biruit moartea și iadul și în dimineața de Paști a ieșit biruitor din mormânt. Noi vorbim de o zi de biruință, o zi de biruință totală. Nu a ieșit doar El din mormânt, ci El i-a scos și pe cei ce erau captivi acolo. El i-a luat pe cei captivi acolo, pentru că Scriptura spune că El a luat robia roabă. Cât de minunat a fost! El i-a ridicat în sus pe sfinții care erau în temniță; o biruință totală. Pe acești eroi, pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov, pe Iov i-a luat cu El; ei erau acolo în temniță. El a luat ca prizonieri moartea și iadul, El a luat robia roabă și apoi El a înviat. Amin. El este Același.

El S-a dus sus în slavă și a dăruit daruri oamenilor, a pus o sabie în mâna lor – Cuvântul, ca ei să poată birui. De ce o sabie? Ca să biruiască. Ce să biruiască? Boala, păcatul, superstiția, răul, pentru ca fiecare suflet viu să fie scos afară. Și El a spus: „Eu trăiesc și voi să trăiți de asemenea”. Dar trebuie să vă luptați lupta credinței.

Lăsați-ne să ne luptăm lupta cea bună până când noi vom avea întreaga biruință. Fiți siguri de aceasta! Trebuie să fie așa. Acum noi avem primele roade și dovada în inima noastră, pentru că prima luptă este în urma noastră. Prin credința în Isus Hristos, noi am trăit o zi de biruință.

A fost în seara aceea la ora zece când am spus: „Doamne, ucide-mă sau salvează-mă!”. Eu nu eram mulțumit. Eu am mers în acea șură udă, m-am rugat și am spus: „Doamne, eu nu știu cum să

vorbesc cu Tine. Am voie să-Ți scriu o scrisoare?” Nu știam cum să mă rog, cum s-o fac, cum să I-o împărtășesc. Voi știți, eu voiam să fiu iertat, o făgăduisem lui Dumnezeu când eram pe patul morții; și tatălui meu i s-a spus: „Trage perdeaua, acum el moare”. Eu am auzit cum sora medicală a început să plângă și a spus: „Inima lui mai bate doar de șaptesprezece ori pe minut”. Dar vă spun eu eram atât de departe! Poate că am spus-o cândva. Eu am spus: „Doamne, eu am dreptul să vorbesc cu Tine. Eu nu Te cunosc. Eu nu Te aud”. Mi-am pus mâinile împreună și apoi am spus: „Iubite Isuse Hristoase, eu vreau să vorbesc cu Tine, dar eu nu Te aud. Răspunde-mi! Oamenii mi-au spus că Tu răspunzi, dar eu nu Te aud. Vreau să vorbesc cu Tine. Te rog să vii acum și să vorbești cu mine”. Nu s-a auzit nimic. Eu știam că niciodată în viața mea nu mă rugasem, nu știam ce să fac în acea șură. Apoi am scris: „Conform sfintei Scripturi, eu înțeleg că Tu ai devenit om și îi înțelegi pe oameni, și că ai înviat. Cum este acum? Cum este acum? M-ai iertat? Vrei să vorbești cu mine?” Și am spus: „Doamne”. Eu mi-am pus mâinile așa. „Este corect așa? Vreau să vorbesc cu Tine. Eu sunt cel mai prăpădit de pe pământ”. Am continuat așa. Și în timp ce încă vorbeam, a venit o lumină și s-a așezat în formă de cruce. Eu n-am auzit o astfel de limbă în viața mea. Eu căutam Iacov 5:14 în Geneza și deodată am văzut lumina, am auzit o altă limbă și am spus: „Doamne, eu nu știu nimic despre o viață creștină. Ai fost Tu Acela care ai vorbit cu mine? Eu n-am înțeles limba Ta. Nu știi să vorbești limba mea? Eu nu înțeleg limba Ta. Poate ne vom înțelege dacă Te vei întoarce și acesta să fie un semn între mine și Tine că m-ai iertat”. Și El s-a întors. Oh, eu vorbesc de o zi a biruinței, aceasta a fost ziua biruinței. El a vorbit din nou în același fel. Oh, a fost o zi a biruinței! Și când El a pus sabia Cuvântului în mâna mea și a spus: „Luptă-te să câștigi premiul!”

Noi am avut multe biruințe și ne luptăm mai departe. Ziua biruinței complete va fi când Fiul lui Dumnezeu Se va coborî din cer, Se va reîntoarce, mormintele se vor deschide și morții în Hristos vor învia.

Voi cu siguranță ați auzit banda cu mărturia mea: când am fost luat de partea cealaltă și am văzut oamenii de dincolo. Dumnezeu știe

că este adevărat și Biblia este deschisă înaintea mea. Eu i-am văzut pe cei de dincolo așa cum vă văd pe voi aici; aceasta nu a fost doar o viziune. Și nicio viziune n-a dat greș. De fiecare dată s-a împlinit desăvârșit, exact așa cum a fost spus. Oh, creștinilor, țineți tare de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu! Mergeți mai departe! Se merită să răbdați până când vine Isus. Noi am avut biruințe temporare, dar va veni ziua biruinței depline când Isus va veni, trâmbița va răsună și morții în Hristos vor învia. Dacă nu aveți această nădejde în inima voastră, nu lăsați să treacă pe lângă voi această zi fără s-o apucați!

Eu cred că Billy Sunday a făcut această observație. El a vorbit despre cineva care a comis o crimă și Tribunalul i-a dat sentința că va fi executat prin spânzurare la o anumită dată. Și până la acea dată a fost dus în închisoare. Prietenii au venit la acest judecător și i-au spus: „Noi te-am ales. Nu-l lăsa pe acest tânăr să moară în acest fel”.

Voi ați auzit despre aceasta. Poate ați și citit în ziar când Dumnezeu m-a folosit ca să pledez pentru cineva care a fost condamnat la moarte și să primească iertare.

Și apoi mama lui a venit și a căzut jos în fața ușii. Apoi ea a mers pe coate și genunchi spre poarta guvernatorului și l-a rugat: „Acesta este copilașul meu. Nu mi-l ucide! Dă-i o pedeapsă pe viață, dar nu mi-l omori”. Guvernatorul a intervenit, apoi a scris o scrisoare de grațiere; apoi a venit cineva la acest bărbat tânăr și i-a spus: „Ascultă, doresc să vorbesc cu tine. Bărbatul, doresc să mă ascuți”. Iar condamnatul a spus: „Ieși afară! Nu vreau să ascult. Taci! Nu vezi că sunt nervos? Nu vreau să mai aud absolut nimic”. Iar celălalt i-a spus: „Ascultă! Eu am venit să vorbesc cu tine”. Și condamnatul l-a scos afară, nu vroia să audă nimic. Paznicul de acolo care a văzut acest lucru i-a spus condamnatului: „Ascultă! Tu ai fost nebun, cel mai nebun dintre nebuni. Cel care vroia să vorbească cu tine era guvernatorul, singurul care era în stare să te elibereze din închisoare; el a avut scrisoarea de grațiere la el”. Și știți voi ceva? Când acestui bărbat i-a fost pusă masca morții pe cap, el a spus doar: „Gândiți-vă, guvernatorul a fost în închisoare la mine. El a vrut să mă ierte. Eu nu l-am ascultat”.

Ce se întâmplă acum cu voi? Acela care vă poate ierta a venit în celula voastră în care voi vă aflați de multă vreme. El este acum lângă voi. Într-o bună zi voi veți vedea. Voi ați crezut: „O, aceștia sunt oameni care nu știu despre ce vorbesc”. Eu vă spun, aici este Cineva mai mare decât guvernatorul. El, Acela care v-a adus iertarea, eliberarea este aici. El este drept și este în stare să vă scoată afară. Iertarea voastră vă este asigurată.

Să ne aplecăm capetele. Dacă voi vreți să aveți cu adevărat biruință în lupta voastră, nu vreți să vă predați și să-L ascultați pe Guvernator? Iertarea voastră este semnată, El vrea să vă scoată din păcat, să vă scoată din necredință, din boală. Indiferent unde vă aflați voi, rugați-vă în felul vostru simplu și spuneți: „Doamne, chiar dacă ai vrut să vorbești prin guvernator, bărbatul acela tânăr ar fi trebuit s-o primească. El ar fi trebuit să asculte”. Tot așa vă este adresat Cuvântul și vouă acum. Dacă ești bolnav, vorbește cu El. Dacă ai păcătuțit, vorbește cu El, singurul care te poate ierta. Să ne rugăm acum.

Tată ceresc, noi suntem atât de mulțumitori. Doamne, eu sunt atât de vinovat înaintea Ta, eu nu pot plăti vina mea pentru păcat. Eu am fost într-o celulă, născut în această închisoare și n-am știut ce înseamnă libertatea. Dar Doamne, eu sunt atât de bucuros, că Tu, într-o bună zi ai venit în celula mea. Eu am recunoscut-o: Tu ești singurul care mă poate ierta, iar eu am primit eliberarea și o biruință totală. Tu ai semnat iertarea totală și Tu m-ai trimis dintr-o închisoare în alta ca să vorbesc celor ce au probleme în căsnicie, dacă sunt bolnavi, oriunde oamenii sunt ținuți captivi, unde este păcat și apăsare. Tu m-ai trimis dintr-o celulă în alta ca să le spun că vine Guvernatorul ca să dea iertarea fiecăruia și să-i elibereze pe toți.

Tată, Tu cunoști inimile oamenilor de aici. Fie ca această zi să fie o zi a biruinței desăvârșite, când fiecare își primește biruința. Fiecare persoană bolnavă din această clădire să fie vindecată. Fie ca în acest loc din deșert toți să audă vocea lui Dumnezeu și să fie cuprinși de focul credinței. Dumnezeule, fie ca din acest foc arzător al credinței, fiecare personal să audă vocea: „Veniți! Eu am venit să vă eliberez”.

Dacă sunt tineri, bărbați, femei, dacă este cineva care nu Te recunoaște ca Răscumpărător atunci să Te primească. Vorbește cu ei și fie ca ei să spună: „Există Dumnezeu. El a venit să mă elibereze”. Primiți-o acum. Permite-o, Doamne! Binecuvântează pe fratele Isaacson, pe acest tânăr, nevasta și copilașii lui! Dumnezeule, binecuvântează biserica! Suntem atât de bucuroși pentru ei, că au un acoperiș deasupra lor și Tu ești atât de bun cu ei. Suntem atât de bucuroși pentru ei. Ei să rămână smeriți și plăcuți în prezența lui Dumnezeu. Binecuvântează-i pe străinii care au venit în vizită în acest loc; ei încă n-au primit această biruință totală, dar totuși să spună „Amin” Cuvântului lui Dumnezeu. Credința lor să fie atât de zidită în această dimineață, încât să spună fiecărui Cuvânt „Amin”. Salvează pe cei pierduți, vindecă pe cei bolnavi!

Credinciosule Dumnezeu, fie ca neliniștea să plece de la noi, știind că toate încercările care au venit peste noi au venit doar pentru că Dumnezeu ne iubește și pentru că El Se încrede în noi, El știe că noi ținem credința, Îl iubim și vom birui. El se va îngriji de toate. Poate încă n-am pătruns. Lăsați-ne să străpungem, să exprimăm Cuvântul și ziua biruinței va veni. Va fi cea mai mare zi a biruinței. Fii cu noi până ne vom revedea, în Numele lui Isus! Amin.

Înainte să plec doresc să mai spun aceasta. M-am bucurat atât de mult să fiu în acest loc și am simțit credința care este în mijlocul vostru. Nu vă îndepărtați niciodată de aceasta! Lăsați ca acest foc mic să ardă mai departe în voi. Frate Isaacson, eu nu știu cum s-o exprim, cât de mulțumitor sunt că acești oameni au venit și că tu ții împreună acest grup. Fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze, să te întărească și să fie cu tine! Și voi oamenilor care veniți să ascultați, fie ca Dumnezeu să vă dea tărie divină, să vă mențină și să fie cu voi! Amin.